

“కమలపుష్ప సమాన స్థితియే బ్రాహ్మణ జీవితం యొక్క

శ్రేష్ఠ ఆసనము”

సదా బ్రాహ్మణ జీవితము యొక్క శ్రేష్ఠ ఆసనమైన కమలపుష్ప సమాన స్థితిలో స్థితమై ఉంటున్నారా? బ్రాహ్మణులకు ఆసనం సదా వెంట ఉంటుంది కదా. అలా బ్రాహ్మణులైన మీరందరూ సదా మీ ఆసనం పై విరాజమానమై ఉంటున్నారా? కమలపుష్ప సమాన స్థితి అనగా సదా ప్రతి కర్మేంద్రియం ద్వారా కర్మ చేస్తున్నా ఇంద్రియాల ఆకర్షణకు అతీతంగా, ప్రియంగా ఉండుట. కేవలం స్పృతిలో అతీతంగా, ప్రియంగా ఉండుట కాదు. ప్రతి సెకండు అన్ని కర్మలు చేస్తూ అతీతంగా మరియు ప్రియమైన స్థితిలో ఉండాలి. దీనికి స్పృతి చిహ్నంగానే మీ అందరి గాయనంలో ఇప్పటి వరకు భక్తులు ప్రతి కర్మేంద్రియమును - నయన కమలం, ముఖ కమలం, హస్త కమలం అని అంటూ మహిమ చేస్తున్నారు. ఇది ఏ సమయంలోని స్థితికి ఆసనము? ఈ బ్రాహ్మణ జీవితానిదే కదా! మిమ్మల్ని మీరు ప్రశ్నించుకోండి - “ప్రతి కర్మేంద్రియం కమలపుష్ప సమానంగా అయిందా? నయనాలు(కనులు) కమల సమానంగా అయ్యాయా? చేతులు కమలంగా అయ్యాయా? కమలము అనగా కర్మ చేస్తూ కూడా వికారీ బంధనాల నుండి ముక్తులు. దేహాన్ని చూస్తూ కూడా నయనాలు కమల పుష్పంలాగా ఉన్నవారు దేహ ఆకర్షణ బంధనములోకి రారు. ఏ విధంగా కమలపుష్పము నీటిలో ఉంటున్నా నీటికి అతీతంగా అనగా ఆ నీటి ఆకర్షణ బంధనము నుండి అతీతంగా, అనేక భిన్న-భిన్న సంబంధాలతో అతీతంగా ఉంటుంది. కమలపుష్పానికి సంబంధాలు కూడా చాలా ఉంటాయి, ఒంటరిగా ఉండదు. ఇది ప్రవృత్తి మార్గాన్ని సూచిస్తుంది. అలాగే బ్రాహ్మణులు అనగా కమలపుష్ప సమానముగా అయ్యే ఆత్మలు ప్రవృత్తిలో ఉంటూ లౌకిక, అలౌకిక సంబంధాల చెత్త(బురద)లో ఉంటూ అనగా తమోగుణీ పతిత వాతావరణములో ఉంటూ కూడా అతీతంగా ఉండేవారు. ఏ గుణాలు రచయితలో ఉన్నాయో మాస్టర్ రచయితలో కూడా అవే గుణాలు ఉండాలి. సదా ఈ ఆసనం పై స్థితమై ఉంటున్నారా? లేక అప్పుడప్పుడు స్థితమౌతున్నారా? సదా ఈ ఆసనాన్ని ధారణ చేయువారే సర్వ బంధనాలతో ముక్తులుగా, సదా యోగయుక్తులుగా కాగలరు. 5 వికారాలు, 5 ప్రకృతి తత్వాల బంధనాల నుండి ఎంత శాతము ముక్తులమయ్యామా? అంటుకొని ఉన్న ఆత్మనా(లిప్త ఆత్మనా) లేక ముక్త ఆత్మనా? అని తమను తాము చూసుకోండి.

మీరందరూ బాప్ దాదాతో - “అందరినీ వదిలి మీ వారిగా అవుతాము, ఏది చెప్తే, ఎలా చేయిస్తే, ఎలా నడిపిస్తే అలా నడుస్తాము” అని ప్రతిజ్ఞ చేశారు. ప్రతిజ్ఞను నిభాయిస్తున్నారా? రోజంతటిలో ఎంత సమయం ఈ ప్రతిజ్ఞను నిభాయిస్తున్నారా? ఎంత సమయం ప్రతిజ్ఞను మర్చిపోతున్నారు? “నాకు ఒక్క శివబాబా తప్ప ఇంకెవ్వరూ లేరు” అని రోజూ పాడతారు. ఇలాంటి స్థితి ఉందా? ఇతర ఏ సంబంధం, స్నేహం, సహయోగం, ప్రాప్తి, వ్యక్తి లేక వైభవాల్లేమైనా తండ్రి నుండి దూరం చేసేవిగా ఉన్నాయా? ఏ వ్యక్తి గాని, వస్తువు గాని బంధనముక్తంగా ఉన్న ఆత్మను బంధనంలో బంధించగలుగుతుందా? ఇతర బంధనాలేవీ

లేనప్పుడు నిరంతరం బంధనమక్త అత్తగా మరియు యోగయుక్త అత్తగా అనుభవం చేసుకుంటున్నారా? ఇతరులెవ్వరూ లేరు అని కేవలం చెప్పున్నారు లేక ఉన్నారు? ఎవరైనా ఉన్నారు? లేక అన్నీ సమాప్తమైపోయాయా? ఒకవేళ ఉంటే పాట ఎందుకు పాడుతున్నారు. బాప్ దాదాను సంతోషపెట్టడానికి పాడుతున్నారా? లేక అలా చెప్పి తమ స్థితిని తయారు చేసుకోవడానికి పాడుతున్నారా? బ్రాహ్మణ జీవితం యొక్క విశేషత గురించి తెలుసా? బ్రాహ్మణులు అనగా ఆలోచించడం, మాట్లాడటం, చేయడం అన్నీ సమానంగా ఉండాలి, ఒక్కటిగా ఉండాలి, తేడా ఉండకూడదు. మరి బ్రాహ్మణ జీవితం యొక్క విశేషతను ఎప్పుడు ధారణ చేస్తారు? ఇప్పుడా లేక అంతిమ సమయంలోనా? కొంతమంది పిల్లలు పురుషార్థం చేయుట వదిలి సమయం పై వదిలేస్తున్నారు. సమయం వచ్చినప్పుడు అత్తలు స్వయం బలహీనమైన కారణముగా సమయానికి వదిలేస్తున్నారు. మీ దగ్గరకు కూడా మ్యూజియం లేక ప్రదర్శనీ చూడటానికి వచ్చినప్పుడు వారు ఏమంటారు? సమయం లభిస్తే వస్తాములే, ఇప్పుడు మాకు సమయం లేదు అని అంటారు. ఇవి అజ్ఞానుల మాటలు. ఎందుకంటే వారు సమయం యొక్క జ్ఞానంతో అజ్ఞానులుగా ఉన్నారు. కాని మీకు ఎలాంటి సమయం నడుస్తున్నదో ఆ జ్ఞానం మీకు ఉన్నది కదా! ఈ వర్తమాన సమయాన్ని ఎలాంటి సమయమంటారు? “కళ్యాణకాలీ యుగము” అనగా సమయం గురించి చెప్పున్నారు కదా! మొత్తం కల్పానికంతా సంపాదన చేసుకునే సమయం అని చెప్తారు. శ్రేష్ఠ కర్త అనే బీజం నాటుకునే సమయం అని చెప్తారు కదా. 5 వేల సంవత్సరాల సంస్కారాల రికార్డ్ నింపుకునే సమయం అని అంటారు. విశ్వకళ్యాణము లేక విశ్వ పరివర్తనకు సమయం అని చెప్తారు. సమయం యొక్క జ్ఞానం ఉండి కూడా వర్తమాన సమయాన్ని పోగొట్టుకుంటూ రాబోవు సమయం పై వదిలి పెట్టినట్లయితే వారిని ఏమంటారు? సమయం కూడా మీ రచనే కదా. రచన ఆధారంగా రచయిత అయిన మీ పురుషార్థం ఉంటే అనగా సమయం ఆధారం పై స్వ పురుషార్థం నడుస్తే ఆ రచయితను ఏమంటారు?

బాప్ దాదా మొదటే వినిపించారు - మీరు శ్రేష్ఠ అత్తలు, సృష్టికి ఆధారమూర్తులు. ఇలాంటి ఆధారమూర్తులు సమయము పైన లేక దేని పైన అయినా ఆధారపడి ఉన్నట్లయితే అధీనులు అని అంటారా? లేక ఆధారమూర్తులు అని అంటారా? సృష్టికి ఆధారమూర్తి అత్తనైన నేను ఏ విధమైన ఆధారం పై నడవటం లేదు కదా అని మీకు మీరే చెక్ చేసుకోండి. “కేవలం ఒక్క తండ్రి ఆధారం”తో తప్ప ఏ విధమైన హద్దు ఆధారంతో నడిచే అత్తను కాదు కదా! నాకు ఆధారము ఒక్కరే అని ప్రతిజ్ఞ అయితే చేశారు. కాని ప్రాక్టికల్ గా ఏమి చేస్తున్నారు? ఒక్కరే తోడు ఉన్నట్లయితే దీనికి ప్రత్యక్ష ప్రమాణంగా ఏమి అనుభవం అవుతుంది? సదా ఒక్కరినే అవినాశి తోడుగా తీసుకొని ఈ కలియుగీ పతిత ప్రపంచాన్ని వదిలిపెట్టినట్లుగా అనుభవం చేస్తారు. ఇలాంటి అత్త యొక్క జీవిత నావ కలియుగీ ప్రపంచ తీరాన్ని వదిలి వెళ్లిపోతుంది. సదా స్వయాన్ని కలియుగీ పతిత వికారీ ఆకర్షణలకు అతీతంగా అనుభవం చేస్తారు. ఏ కలియుగీ ఆకర్షణ వారిని ఆకర్షించదు. ఏ విధంగా సైన్సు ద్వారా భూమ్యాకర్షణకు అతీతంగా వెళ్లిపోతున్నారో (ఆకాశంలోకి అనగా దూరంగా వెళ్లిపోతారు) అలా అతీతమైపోతారు. ఒకవేళ దేహ సంబంధాలు లేక దేహ పదార్థాలు ఆకర్షిస్తూ ఉంటే ఏదో ఒక వినాశి అల్పకాలిక తోడు ఉన్నదని ఋజువువుతుంది. దీని వలన ప్రాప్తి కూడా అల్పకాలికంగానే ఉంటుంది అనగా వినాశిగా కొద్ది సమయం వరకే ఉంటుంది. కొంతమందికి కొద్ది కొద్దిగా అనుభవం అవుతుంది, జ్ఞాపకం ఉంటుంది, శక్తి లభిస్తుంది అని అంటారు. శక్తి స్వరూపము అనుభవమవుతుంది

కాని సదా ఉండదు అని అంటారు. కారణం ఏమిటి? ఒక్కరి ఆధారమును తీసుకొనుటకు బదులు ఏదో ఒక హద్దులోని తోడును ఆధారంగా తీసుకుంటున్నారు. ఆధారం కూడా కదులుతుంది మరియు స్వయం కూడా కదులుతారు అనగా అలజడిలోకి వస్తారు కనుక మీ ఆధారాన్ని చెక్ చేసుకోండి. చెకింగ్ చేసుకోవడం వస్తుందా? పరిశీలించుకోవడానికి దివ్యమైన అనగా సమర్థ బుద్ధి కావాలి. ఒకవేళ లేకపోతే బుద్ధివంతులైన ఆత్మల సహాయంతో చెకింగ్ చేసుకోండి.

బాప్ దాదా ప్రతి బ్రాహ్మణ ఆత్మ జన్మ తీసుకుంటూనే దివ్యమైన సమర్థ బుద్ధిని, దివ్య నేత్రాన్ని బ్రాహ్మణ జన్మకు వరదాన రూపంలో ఇచ్చారు. బ్రాహ్మణుల జన్మదిన కానుక తండ్రి ద్వారా ప్రతి ఒక్కరికి ప్రాప్తించింది. మీ జన్మదిన కానుకను సంభాళించుకోవడం వస్తుందా? సదా ఈ కానుకను యదార్థ పద్ధతిలో ఉపయోగించుకోండి. సదా కమలపుష్ప సమానంగా ఉండండి. అనగా సదా కమలపుష్ప సమాన స్థితి అను ఆసనం పై స్థితులై ఉండండి. అర్థమయిందా, ఏమి చెకింగ్ చేసుకోవాలి? సర్వ కర్మేంద్రియాలు ఎంతవరకు కమల పుష్పంలాగా అయ్యాయి? ఇలాంటి కమలపుష్ప సమానంగా తయారయ్యేవారు సదా ఆకర్షణలకు అతీతంగా అనగా సదా హర్షితంగా ఉంటారు. సదా హర్షితంగా లేకపోవడం అనగా ఎక్కడో ఒక చోట ఆకర్షితులగుతున్నారు. అప్పుడు హర్షితంగా ఉండలేరు. ఇప్పుడు ఈ మాటలన్నింటినీ బుద్ధి ద్వారా దూరం చేయండి. చెప్పడం, చేయడం ఒక్కటి చేయండి. ప్రతిజ్ఞ చేసేవారిగా కాదు, నిలుపుకునేవారిగా కండి, మంచిది.

సదా సర్వ సంబంధాలలో ఒక్క బాబా తప్ప ఎవ్వరూ లేరు అని భావించేవారు, సదా స్వయాన్ని ఆధారమూర్తులుగా భావించేవారు, సమయాన్ని ఆధారంగా తీసుకోకుండా స్వయాన్ని సమర్థంగా భావించి నేడున్న ఉన్న సమర్థ ఆత్మలకు, బంధనముక్తి ఆత్మలకు, సదా యోగయుక్త ఆత్మలకు బాప్ దాదా ప్రియస్మృతులు మరియు సమస్తే.

పాల్గొలతో:- పాండవులు మరియు శక్తులు ఇరువురూ యుద్ధ స్థలంలో ఉపస్థితమై ఉన్నారా? యుద్ధం చేస్తూ, విజయాన్ని ప్రాప్తి చేసుకుంటూ ముందుకు వెళ్తున్నారు కదా? విజయి ఆత్మలకు సదా విజయం పొందిన సంతోషం ఉంటుంది. విజయం ఉన్నవారికి దుఃఖ అలలు రావు. దుఃఖము ఓటమిలో ఉంటుంది. విజయి రత్నాలు సదా సంతోషంగా అనగా హర్షితంగా ఉంటారు. స్వప్నంలో కూడా దుఃఖం కలిగించే దృశ్యం రాకూడదు. అనగా దుఃఖం అనుభవం కాకూడదు. స్వప్నంలో కూడా దుఃఖం వస్తుంది. ఏదైనా అలాంటి దృశ్యాన్ని చూస్తూ స్వప్నంలో కూడా దుఃఖం అల వస్తుందా? సదా విజయి ఆత్మల స్వప్నాలు కూడా సుఖదాయిగా ఉంటాయి. దుఃఖదాయిగా ఉండవు. స్వప్నాలు కూడా ఎప్పుడైతే సుఖదాయిగా ఉంటాయో తప్పకుండా సాకారంలో కూడా సుఖస్వరూపులుగా ఉంటారు. మీరు తమ గుణాలను మహిమ చేయునపుడు సుఖస్వరూపులని అంటారా? దుఃఖ స్వరూపులని అంటారా? ఆత్మ అనాది స్వరూపం సుఖం అయినపుడు దుఃఖం ఎక్కడి నుండి వచ్చింది? అనాది స్వరూపం నుండి క్రిందికి వచ్చినపుడే దుఃఖం వస్తుంది. ఇలా అనుభవం చేస్తున్నారా? దుఃఖం దూరం అయిపోయిందా? ఇతరుల దుఃఖపు మాటలు వింటున్నా దుఃఖం అలలు రాకూడదు. ఎందుకంటే ఇది దుఃఖాల ప్రపంచము. కాని మీకోసం దుఃఖ ప్రపంచము సమాప్తమైపోయింది. మీకోసం కళ్యాణకాలి ఉన్నతి చెందే కళ యొక్క యుగము. కనుక సంకల్పంలో కూడా దుఃఖ ప్రపంచమును వదిలిపెట్టి వెళ్లారా? లంగరు ఎత్తబడింది కదా? ఒకవేళ దుఃఖంతో కూడిన

సమస్యలు లేక దుఃఖాన్ని ఇచ్చే సంబంధీకులు, లేక దుఃఖమిచ్చే పరిస్థితులు తమవైపు ఆకల్పిస్తూ ఉంటే ఇంకా కొన్ని తాళ్లు సూక్ష్మంలో ఉండిపోయాయని భావించండి. సూక్ష్మ తాళ్లు సమాప్తమయ్యాయా లేక ఇంకా మిగిలి ఉన్నాయా? దాని గుర్తు - లాగుట. ఒకవేళ తాళ్లతో కట్టివేయబడి ఉంటే ముందుకు వెళ్లేరు. ఒకవేళ ఇప్పటి వరకు దుఃఖ ప్రపంచపు తీరమును వదలకుంటే సంగమయుగ వాసులుగా కాలేదు కదా? సంగమయుగానికి, కలియుగానికి మధ్యలో ఉండినట్లు అయిపోతారు. ఇక్కడకు చెందినవారు కాదు, అక్కడకు చెందినవారు కాదు. ఇలాంటి స్థితి ఉంటే ఏమవుతుంది? ఒకప్పుడు ఇక్కడ, ఒకప్పుడు అక్కడ ఉంటే బుద్ధికి ఒక స్థిరమైన స్థానమున్నట్లు అనుభవం చేయలేరు. భ్రమించడం మంచిగా అనిపిస్తుందా? మంచిగా అనిపించకపోతే సమాప్తం చేసేయ్యండి. సదా తమ సుఖ స్వరూపంలో స్థితమై ఉండండి. మాట్లాడినా సుఖము కలిగించే మాటలు, ఆలోచించినా సుఖం కలిగించే మాటలు, చూసినా సుఖస్వరూప అత్తల్ని అత్తనే చూడండి. శరీరాన్ని చూస్తే శరీరం అంతిమ వికారీ తత్వాలతో తయారైనది కదా అందువలన సుఖ అత్త స్వరూపమునే చూడండి. ఇలాంటి అభ్యాసం కావాలి. సత్యముగీ దేవతలకు దుఃఖం అనే శబ్దం గురించి తెలియదు. ఒకవేళ వారిని అడుగుతే దుఃఖం అనేది ఒకటి ఉందా అని అంటారు. కాబట్టి ఆ సంస్కారాలు ఇక్కడే నింపుకోవాలి. దుఃఖం అనే శబ్దం యొక్క జ్ఞానం కూడా లేనటువంటి సంస్కారాలను తయారు చేసుకోండి. ప్రాప్తి ఆధారంతో చూస్తే కష్టం అనేది అసలు లేనే లేదు. రాజ్య సంస్కారము తయారైపోవాలి. దీని కోసం ఒకవేళ ఈ ఒక్క జన్మలో కొన్ని సంవత్సరాలు కష్టపడాల్సి వచ్చినా అదేమంత గొప్ప విషయము? 5 వేల సంవత్సరాల సంస్కారాలు తయారు చేసుకోవడానికి కొద్ది సమయం కష్టపడాలి.

విఘ్నాలు వస్తాయి దానిలో ఎలాంటి నష్టమూ లేదు. ఎందుకంటే అవి వీడ్కోలు తీసుకొనుటలే వస్తాయి. కాని మీరు ఆగిపోతే నష్టము కలుగుతుంది. వస్తాయి, వెళ్లిపోతాయి. విఘ్నాలను అతిథిగా తయారు చేసుకొని కూర్చోబెట్టకండి. వచ్చాయి, వెళ్లిపోయాయి - ఇప్పుడు ఇలాంటి పురుషార్థం చేయాలి. విఘ్నాలను ఒకవేళ క్షణ క్షణానికి అతిథిగా చేసుకుంటే అలవాటైపోతుంది. అవి స్థిరత్వాన్ని ఏర్పరచుకుంటాయి. అందువలన వచ్చాయి, వెళ్లిపోయాయి. అర్థకల్పం మాయ అతిథిగా ఉండినది. అందువలన దాని పై దయ చూపడం లేదు కదా? ఇప్పుడు జాలి చూపకండి.

ఇప్పుడు స్మృతి యాత్ర అనుభవం లోతుగా అవుతుందా? అందరూ వర్ణన చేస్తారు, జ్ఞాపకంలో కూడా ఉంటారు. కాని స్మృతితో ఏవైతే ప్రాప్తులు జరగాలో ఆ ప్రాప్తుల అనుభూతిని ఇంకా పెంచుకుంటూ ఉండాలి. దానిలో ఇప్పుడు సమయము మరియు అటెన్షన్ ఇవ్వాలి అవసరం ఉంది. దీనితో నిజంగా అనుభవాల సాగరంలో ఇమిడిపోయామా లేదా అని తెలుస్తుంది. ఏ విధంగా పవిత్రత-శాంతి శక్తుల వాతావరణం అనుభవమవుతుందో అలా శ్రేష్టమైన యోగి లగ్నములో లీనమయ్యేవారిగా అనుభవం కావాలి. జ్ఞాన ప్రభావం ఉంది, సిద్ధిస్వరూప ప్రభావం కూడా ఉండాలి. మీకు అనుభవమైనప్పుడు ఈ సిద్ధి అనుభవమవుతుంది. ఎలాగైతే ఆ సముద్రం అడుగుకు వెళ్తారో అలా అనుభవమనే సాగరము లోతుల్లోకి వెళ్లండి. ప్రతిరోజు క్రొత్త అనుభవం కావాలి. అలా కావాలంటే స్మృతి యాత్ర పైన శ్రద్ధ ఉండాలి. అంతర్ముఖులై ముందుకు వెళ్లడం ఇప్పుడింకా తక్కువగా ఉంది. సేవ చేస్తూ కూడా స్మృతిలో మునిగిపోయి ఉండాలి. ఈ ప్రభావం ఇప్పుడు పడటం లేదు. సేవ చేస్తున్నారు, దాని ప్రభావం ఉంది. కాని నిరంతర యోగిగా ఉంటూ స్వేజి ఫైకి రండి. ఇలాంటి క్రొత్తదాన్ని ఆవిష్కరించే ద్వాసలో విమగ్నం కండి. ఎవ్వరూ ఇంతవరకు చేయలేదు

అది నేను చెయ్యాలి - ఈ పరుగు తీయండి. స్మృతి యాత్రలో అనుభవాల పరుగు తీయండి. ఇందులో యోగ శిబిరాలు ఎవరైతే చేయిస్తారో వారికి అవకాశం బాగా ఉంది. ఇక ఏ ఇతర డ్యూటీ(పని) లేదు. ఒక్కటే డ్యూటీ.

దీని వలన సహజంగా నిర్విఘ్నంగా ఉంటారు. వాతావరణం మారుతుంది. సదా తమలో తామే బిజీగా ఉండాలి. అప్పుడు ఇతరులను చూడటానికి, వినటానికి, విఘ్నాలలో బలహీనం అగుటకు అవకాశం ఉండదు. ఇలాంటి ప్లాన్ తయారుచేయండి. ప్రతి ఒక్కరు తమలో తాము మునిగిపోయి ఉండాలి. సాకార వస్తువుల నషా కావచ్చు, ప్రాప్తి యొక్క నషా కావచ్చు అందులోనే లీనమై ఉండండి. నలువైపులా వ్యాపించే విధంగా వాతావరణములోకి రాకండి. అచ్చా.

వరదానము:- “ హద్దు కామనల నుండి ముక్తులై ప్రశ్నలన్నింటి నుండి ముక్తులయ్యేటటువంటి

సదా ప్రసన్నచిత్తులు కండి ”

హద్దు కామనల నుండి ముక్తులైనటటువంటి పిల్లల ముఖములో ప్రసన్నతా మెరుపు కనిపిస్తుంటుంది. ప్రసన్నచిత్తులు ఏ మాటలో కూడా ప్రశ్నచిత్తులుగా అవ్వరు. వారు సర్వులను సదా నిస్వార్థులుగా, నిర్దోషులుగా అనుభవము చేస్తుంటారు. ఎవ్వరి పై దోషము ఆపాదించరు. భలే ఏ పరిస్థితి వచ్చినా, భలే ఏ ఆత్మ అయినా లెక్కాచారము పూర్తి చేసుకొనుటకు ఎదురులో వచ్చినా, భలే శరీర కర్మ భోగము ఎదురులో వచ్చినా కానీ సంతుష్టత కారణముగా సదా ప్రసన్నచిత్తులుగా ఉంటారు.

స్లోగన్:- “ వ్యర్థమును గమనముంచి చెకింగ్ చేయాలని కాని సోమరితనముతోకాదు ”

